

بررسی امکان کشت مکانیزه و تاثیر آن بر پارامترهای عملکردی محصول ودانه نخود دیم

۱ ارژنگ جوادی ۲ عباس همت ۳ ایرج یآوری ۴ رضا رحیم زاده

کاشت نخود امروزه بصورت سنتی و بادست انجام میگردد که برای تغییر این سیستم در ایران کاری صورت نگرفته است با توجه به اهمیت روزافزون و گسترش سطح زیرکشت حبوبات در کشور، بمنظور بررسی امکان کشت مکانیزه نخود دیم و تاثیر آن بر پارامترهای عملکردی محصول و عملکرد دانه، در سال ۷۴ آزمایشگاهی در دو منطقه عمده کشت نخود دیم (ایستگاه تحقیقات دیم مراغه و سرارود کرمانشاه) انجام پذیرفت. در این تحقیق روشهای کشت سنتی (دستیاش) خطی کاری (باموزع استوانه‌ای دنداندار) و تکدانه‌کاری (باموزع صفحه‌ای مورب انگشتی دار) در سه سطح (گرتهای خرد شده نواری) با فاکتورهای عمومی و افقی بترتیب روش کاشت و تراکم بذر طراحی و در سه تکرار مقایسه شدند و از واریته ۳۱-۶-۱۳ در مراغه و کرمانشاه استفاده گردید. ارتفاع بوته، ارتفاع پائین تر غلاف نسبت به سطح خای، تعداد شاخه اصلی، تعداد غلاف در شاخه، عرض تاج و عملکرد دانه اندازه‌گیری شدند. آنالیز مرگب نشان داد که تراکم بذر اثر بسیار معنی داری بر عملکرد دانه داشت و اثر متقابل تراکم بذر و روش کاشت در هر دو منطقه معنی دار بود. کاشت با خطی کار با تراکم ۷۵ کیلوگرم در هکتار بیشترین عملکرد دانه را داشت بنابراین کاشت با ماشین علاوه بر افزایش عملکرد، امکان انجام عملیات داشت با ماشین را نیز میسر میسازد.

-
- ۱- کارشناس ارشد موسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی
 - ۲- دانشیار دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی امپهان
 - ۳- کارشناس مرکز تحقیقات کشاورزی کرمانشاه
 - ۴- کارشناس ارشد موسسه تحقیقات دیم مراغه